

Tabel de concordanță

Actul normativ comunitar ce urmează a fi transpus în legislația națională:

Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA, astfel cum a fost modificată începând cu 1 ianuarie 2019 prin:

- *Directiva (UE) 2016/1065 a Consiliului din 27 iunie 2016 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește tratamentul aplicat cupoanelor valorice*
- *art. 1 din Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/EC și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță.*

Proiectul de act normativ național care transpune actul comunitar:

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

<i>Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA modificată de:</i>		<i>Proiect de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal</i>		Diferențe	Observații
<i>- Directiva (UE) 2016/1065 a Consiliului din 27 iunie 2016 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește tratamentul aplicat cupoanelor valorice</i>	<i>- art. 1 din Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/EC și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță.</i>				
Art./Paragraf	Prevederi	Art./Alin.	Prevederi		
CAPITOLUL 5 Dispoziții comune capitolelor 1 și 3	În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. «cupon valoric» înseamnă un	Art. 274 ¹ Alin. (1)	Dispoziții comune livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii (1) În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții: a) coupon valoric înseamnă un instrument care		

<p>Articolul 30a</p> <p>Articolul 1 pct. 1 din Directiva 2016/1665</p>	<p>instrument care presupune obligația de a-l accepta drept contrapartidă sau drept o parte din contrapartida unei livrări de bunuri sau prestări de servicii și care presupune indicarea bunurilor sau a serviciilor ce urmează a fi livrate sau prestate sau a identităților potențialilor furnizori/prestatori ai acestora, fie pe instrumentul în sine, fie în cadrul documentației aferente, inclusiv în cadrul termenilor și condițiilor de utilizare a instrumentului;</p> <p>2. «cupon valoric cu utilizare unică» înseamnă un cupon valoric în cazul căruia locul livrării bunurilor sau al prestării serviciilor la care se referă cuponul valoric și TVA datorată pentru acele bunuri sau servicii sunt cunoscute în momentul emiterii cuponului valoric;</p> <p>3. «cupon valoric cu utilizări multiple» înseamnă un cupon valoric, altul decât un cupon valoric cu utilizare unică.</p>		<p>presupune obligația de a-l accepta drept contrapartidă sau drept o parte din contrapartida unei livrări de bunuri sau prestări de servicii și care presupune indicarea bunurilor sau a serviciilor ce urmează a fi livrate sau prestate sau a identităților potențialilor furnizori/prestatori ai acestora, fie pe instrumentul în sine, fie în cadrul documentației aferente, inclusiv în cadrul termenilor și condițiilor de utilizare a instrumentului;</p> <p>b) cupon valoric cu utilizare unică înseamnă un cupon valoric în cazul căruia locul livrării bunurilor sau al prestării serviciilor la care se referă cuponul valoric și TVA datorată pentru acele bunuri sau servicii sunt cunoscute în momentul emiterii cuponului valoric;</p> <p>c) cupon valoric cu utilizări multiple înseamnă un cupon valoric, altul decât un cupon valoric cu utilizare unică.</p>		
<p>Articolul 30b</p> <p>Paragraful 1</p> <p>Articolul 1 pct. 1 din Directiva 2016/1665</p>	<p>(1) Fiecare transfer al unui cupon valoric cu utilizare unică efectuat de o persoană impozabilă care acționează în nume propriu se consideră a fi o livrare a bunurilor sau o prestare a serviciilor la care se referă cuponul valoric. Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu</p>	<p>Art. 274¹</p> <p>Alin. (2) și (3)</p>	<p>(2) Fiecare transfer al unui cupon valoric cu utilizare unică efectuat de o persoană impozabilă care acționează în nume propriu se consideră a fi o livrare a bunurilor sau o prestare a serviciilor la care se referă cuponul valoric. Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizare unică acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, nu se</p>		

	<p>utilizare unică acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, nu se consideră a fi o tranzacție independentă. În cazul în care transferul unui cupon valoric cu utilizare unică este realizat de o persoană impozabilă care acționează în numele unei alte persoane impozabile, respectivul transfer se consideră a fi livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor la care se referă cuponul valoric, efectuată de către cealaltă persoană impozabilă în numele căreia acționează persoana impozabilă. În cazul în care furnizorul/prestatorul bunurilor sau serviciilor nu este persoana impozabilă care, acționând în nume propriu, a emis cuponul valoric cu utilizare unică, furnizorul/prestatorul respectiv se consideră, totuși, a fi livrat bunurile sau a fi prestat serviciile la care se referă cuponul valoric persoanei impozabile respective.</p>		<p>consideră a fi o tranzacție independentă, pentru partea contrapartidei acoperită de cupon. Pentru partea contrapartidei care nu este acoperită de cuponul valoric cu utilizare unică se consideră că are loc o tranzacție independentă.</p> <p>(3) În cazul în care furnizorul/prestatorul bunurilor sau serviciilor nu este persoana impozabilă care, acționând în nume propriu, a emis cuponul valoric cu utilizare unică, se consideră că furnizorul/prestatorul a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă cuponul valoric către persoana impozabilă care a emis în nume propriu cuponul, la data la care este utilizat cuponul.</p> <p>(4) În cazul în care transferul unui cupon valoric cu utilizare unică este realizat de un intermediar - persoană impozabilă care acționează în numele altei persoane impozabile, respectivul transfer se consideră a fi livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor la care se referă cuponul valoric, efectuată de persoana impozabilă în numele căreia acționează intermediarul.</p>		
<p>Articolul 30b Paragraful 2</p> <p>Articolul 1 pct. 1 din Directiva 2016/1665</p>	<p>(2) Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizări multiple acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, intră în sfera TVA în conformitate cu articolul 2, în timp ce fiecare transfer anterior al</p>	<p>Art. 274¹ Alin. (4) și (5)</p>	<p>(5) Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizări multiple acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, intră în sfera TVA în conformitate cu art. 268, în timp ce fiecare transfer anterior al respectivului cupon valoric cu utilizări multiple nu intră în sfera TVA.</p>		

	<p>respectivului cupon valoric cu utilizări multiple nu intră în sfera TVA. În cazul în care cuponul valoric cu utilizări multiple este transferat de o persoană impozabilă, alta decât persoana impozabilă care efectuează operațiunea în sfera TVA în conformitate cu primul paragraf, orice prestare de serviciu care poate fi identificată, cum ar fi serviciile de distribuție sau de promovare, intră în sfera TVA.</p>		<p>(6) În cazul în care cuponul valoric cu utilizări multiple este transferat de o persoană impozabilă, alta decât persoana impozabilă care efectuează operațiunea în sfera TVA în conformitate cu alin. (5), orice prestare de serviciu care poate fi identificată, cum ar fi serviciile de distribuție sau de promovare, intră în sfera TVA.</p>		
<p>Articolul 58 Paragraful 1</p> <p>Articolul 1 pct. 1 din Directiva 2017/2455</p>	<p>(1) Locul de prestare a următoarelor servicii către o persoană neimpozabilă este locul unde respectiva persoană este stabilită, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită:</p> <p>(a) servicii de telecomunicații;</p> <p>(b) servicii de radiodifuziune și televiziune;</p> <p>(c) servicii prestate pe cale electronică, în special cele prevăzute în anexa II. Atunci când prestatorul unui serviciu și clientul său comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul prestat este un serviciu prestat pe cale electronică.</p>	<p>Art. 266 alin. (1) pct. 28 Și art. 278 alin. (5) lit. h)</p>	<p>“28. serviciile furnizate pe cale electronică includ, în special, serviciile prevăzute în Anexa II a Directivei 112 și la art. 7 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care prestatorul unui serviciu și clientul său comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul furnizat este un serviciu furnizat pe cale electronică;</p> <p>Celelalte prevederi ale art. 58 se regăsesc la art. 278 alin. (5) lit. h) din Codul fiscal.</p> <p>Motivul pentru care a fost modificat acest articol din Directiva 2006/112/CE îl reprezintă faptul că a fost structurat pe alineate.</p> <p>Actualul text al art. 278 alin. (5) lit. h) din Codul fiscal:</p> <p>(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), locul</p>		

			<p>următoarelor servicii este considerat a fi:</p> <p>h) locul unde beneficiarul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, în cazul următoarelor servicii prestate către o persoană neimpozabilă:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. serviciile de telecomunicații; 2. serviciile de radiodifuziune și televiziune; 3. serviciile furnizate pe cale electronică. 		
<p>Articolul 58 Paragraful 2</p> <p>Articolul 1 pct. 1 din Directiva 2017/2455</p>	<p>(2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) prestatorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un singur stat membru; și</p> <p>(b) sunt prestate servicii către persoane neimpozabile care sunt stabilite, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în orice stat membru, altul decât statul membru menționat la litera (a); și</p> <p>(c) valoarea totală, fără TVA, a prestărilor menționate la litera (b) nu depășește, în anul calendaristic curent, 10 000 EUR sau echivalentul acestei sume în moneda națională și nu a depășit această sumă în cursul anului calendaristic precedent.</p>	<p>Art. 278 Alin. (8)</p>	<p>(8) Prevederile alin. (5) lit. h) nu se aplică dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) prestatorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un singur stat membru;</p> <p>b) sunt prestate servicii către persoane neimpozabile care sunt stabilite, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în orice stat membru, altul decât statul membru menționat la lit. a);</p> <p>c) valoarea totală, fără TVA, a prestărilor menționate la lit. b) nu depășește, în anul calendaristic curent, 10.000 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională și nu a depășit această sumă în cursul anului calendaristic precedent.</p>		
<p>Articolul 58 Paragraful 3</p> <p>Articolul 1 pct. 1 din Directiva</p>	<p>(3) Atunci când, în cursul unui an calendaristic, pragul menționat la alineatul (2) litera (c) este depășit, alineatul (1) se aplică de la momentul respectiv.</p>	<p>Art. 278 Alin. (9)</p>	<p>(9) Atunci când, în cursul unui an calendaristic, pragul menționat la alin. (8) lit. c) este depășit, prevederile alin. (5) lit. h) se aplică de la momentul respectiv.</p>		

2017/2455					
Articolul 58 Paragraful 4 Articolul 1 pct. 1 din Directiva 2017/2455	(4) Statul membru pe teritoriul căruia prestatorii menționați la alineatul (2) sunt stabiliți sau, dacă nu sunt stabiliți, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită, acordă prestatorilor respectivi dreptul de a opta ca locul prestării să fie stabilit în conformitate cu alineatul (1), iar această opțiune acoperă în orice caz doi ani calendaristici.	Art. 278 Alin. (10)	(10) Prestatorii menționați la alin. (8) care sunt stabiliți sau, dacă nu sunt stabiliți, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită, în România, au dreptul de a opta ca locul prestării să fie stabilit în conformitate cu prevederile alin. (5) lit. h). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.		
Articolul 58 Paragraful 5 Articolul 1 pct. 1 din Directiva 2017/2455	(5) Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a monitoriza îndeplinirea de către persoana impozabilă a condițiilor menționate la alineatele (2), (3) și (4).	Art. 278 Alin. (11)	(11) ANAF ia măsurile corespunzătoare pentru a monitoriza îndeplinirea de către persoana impozabilă a condițiilor menționate la alin. (8), (9) și (10).		
Articolul 58 Paragraful 6 Articolul 1 pct. 1 din Directiva 2017/2455	(6) Valoarea echivalentă în moneda națională a sumei menționate la alineatul (2) litera (c) se calculează prin aplicarea ratei de schimb publicate de Banca Centrală Europeană la data adoptării Directivei (UE) 2017/2455 a Consiliului.	Art. 278 Alin. (12)	(12) Valoarea echivalentă în moneda națională a statelor membre a sumei menționate la alin. (8) lit. c) se calculează prin aplicarea ratei de schimb publicate de Banca Centrală Europeană la data adoptării Directivei (UE) 2017/2455 a Consiliului. Pentru România valoarea echivalentă în moneda națională este de 46.337 lei.		
Articolul 73a Articolul 1 pct. 2 din Directiva 2016/1665	Fără a aduce atingere articolului 73, baza de impozitare aferentă livrării de bunuri sau prestării de servicii în legătură cu un cupon valoric cu utilizări multiple este egală cu contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informațiilor privind contravaloarea respectivă, cu valoarea monetară indicată pe cuponul	Art. 286 alin. (1) Lit. f)	f) fără a aduce atingere prevederilor lit. a), baza de impozitare aferentă livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru care a fost acceptat drept contrapartidă un cupon valoric cu utilizări multiple, este contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informațiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentația aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente		

	<p>valoric cu utilizări multiple sau în documentația aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate.</p>		<p>bunurilor livrate sau serviciilor prestate. În cazul în care un cupon valoric cu utilizări multiple este acceptat drept contrapartidă parțială pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, la stabilirea bazei de impozitare este avută în vedere contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informațiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentația aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate.”</p>		
<p>Articolul 219a Paragraful 1</p> <p>Articolul 1 pct. 2 din Directiva 2017/2455</p>	<p>(1) Facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care se consideră că este efectuată livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, în conformitate cu dispozițiile titlului V.</p>		<p>Această prevedere se regăsește la art. 319 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal.</p> <p>Motivul pentru care a fost modificat acest articol din Directiva 2006/112/CE îl reprezintă faptul că a fost restructurat.</p> <p>Actualul text al art. 319 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal:</p> <p>(5) Fără să contravină prevederilor alin. (31) - (35) se aplică următoarele reguli de facturare:</p> <p>a) pentru livrările de bunuri și prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 și 278, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării nu se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 și 278, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii;</p>		

<p>Articolul 219a Paragraful 2</p> <p>Articolul 1 pct. 2 din Directiva 2017/2455</p>	<p>(2) Prin derogare de la alineatul (1), facturarea face obiectul următoarelor norme:</p> <p>(a) normele care se aplică în statul membru în care furnizorul și-a stabilit sediul activității sale economice sau are un sediu comercial fix de la care este efectuată furnizarea sau, în absența unui astfel de sediu al activității economice sau sediu comercial fix, statul membru în care furnizorul își are domiciliul permanent sau reședința obișnuită, atunci când:</p> <p>(i) furnizorul nu este stabilit în statul membru în care se consideră că va avea loc livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, în conformitate cu dispozițiile titlului V, sau sediul său din statul membru respectiv nu participă la livrare/prestare în sensul articolului 192a litera (b), iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se furnizează bunurile sau serviciile, cu excepția cazului în care factura este emisă de client (autofacturare);</p> <p>(ii) se consideră că livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Comunitate, în conformitate cu dispozițiile titlului V;</p>	<p>Art. 319 Alin. (5) Lit. d)</p>	<p>Nu a fost necesară transpunerea integrală, întrucât prevederile art. 219 para 2 lit. a) din Directiva 2006/112/CE se regăsesc la art. 319 alin. (5) lit. b) și c) din Codul fiscal.</p> <p>Motivul pentru care a fost modificat acest articol din Directiva 2006/112/CE îl reprezintă faptul că a fost restructurat.</p> <p>Actualul text al art. 319 alin. (5) lit. b) și c) din Codul fiscal:</p> <p>b) prin excepție de la prevederile lit. a):</p> <p>1. pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă furnizorul/prestatorul nu este stabilit în statul membru în care are loc livrarea bunurilor ori prestarea serviciilor, conform prevederilor art. 275 și 278, și persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile;</p> <p>2. pentru livrările de bunuri și prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform art. 275 și 278, efectuate de un furnizor/prestator care nu este stabilit în România, dar este stabilit în Uniunea Europeană, conform prevederilor art. 266 alin. (2), iar persoana obligată la plata taxei conform art. 307 este beneficiarul către care s-au efectuat respectivele livrări/prestări, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este stabilit furnizorul/prestatorul.</p> <p>În situația în care beneficiarul este persoana care</p>		
--	--	---	--	--	--

	(b) normele aplicabile în statul membru în care este identificat furnizorul care utilizează unul dintre regimurile speciale menționate în titlul XII capitolul 6.		emite factura în numele și în contul furnizorului/prestatorului conform prevederilor alin. (18), se aplică prevederile lit. a); c) prin excepție de la prevederile lit. a), pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Uniunea Europeană în conformitate cu prevederile art. 275 și 278. Proiect: d) prin excepție de prevederile lit. a), facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care înregistrat prestatorul care utilizează unul dintre regimurile speciale menționate la art. 314 și 315.		
Articolul 219a Paragraful 3 Articolul 1 pct. 2 din Directiva 2017/2455	(3) Alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 244-248.		Această prevedere se regăsește la art. 319 alin. (5) partea introductivă din Codul fiscal. Motivul pentru care a fost modificat acest articol din Directiva 2006/112/CE îl reprezintă faptul că a fost restructurat. Actualul text al art. 319 alin. (5) partea introductivă din Codul fiscal: (5) Fără să contravină prevederilor alin. (31) - (35) se aplică următoarele reguli de facturare:		
Articolul 358a Punctul 1 Articolul 1 pct. 3 din Directiva	1. «persoană impozabilă nestabilită în Comunitate» înseamnă o persoană impozabilă care nu și-a stabilit activitatea economică pe teritoriul Comunității și nici nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul	Art. 314 Alin. (1) Lit. a)	a) persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activității economice și nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene;		

2017/2455	acesteia;				
Articolul 361 paragraful 1 litera (e) Articolul 1 pct. 4 din Directiva 2017/2455	(e) o declarație conform căreia persoana nu și-a stabilit sediul activității economice pe teritoriul Comunității și nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul acesteia.	Art. 314 Alin. (3)	(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană optează pentru regimul special și alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poștală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum și o declarație prin care se confirmă că persoana nu și-a stabilit sediul activității economice pe teritoriul Uniunii Europene și nu dispune de un sediu fix pe teritoriul acesteia. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoștința organului fiscal competent, pe cale electronică.		
CAPITOLUL 2a Măsuri tranzitorii pentru aplicarea noii legislații Articolul 410a Articolul 1 pct. 3 din Directiva 2016/1665	Articolele 30a, 30b și 73a se aplică numai cupoanelor valorice emise după 31 decembrie 2018.	Art. II din proiect	ART. II Prevederile art. I pct. 1 și 3 se aplică numai cupoanelor valorice emise după 31 decembrie 2018.		
Articolul 410b Articolul 1 pct.	Până cel târziu la 31 decembrie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, pe baza				Nu este necesară transpunerea,

3 din Directiva 2016/1665	informațiilor obținute de la statele membre, un raport de evaluare privind punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive în ceea ce privește tratamentul TVA aplicabil cupoanelor valorice, în special în ceea ce privește definiția cupoanelor valorice, normele în materie de TVA privind impozitarea cupoanelor valorice în lanțul de distribuție și cupoanele nepreschimbate, însoțit, după caz, de o propunere corespunzătoare de modificare a normelor relevante.				întrucât instituie o sarcină pentru Comisie.
Articolul 2 din Directiva 2016/1665	<p>(1) Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la 31 decembrie 2018, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte. Statele membre aplică aceste acte începând cu 1 ianuarie 2019.</p> <p>(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p>		<p>Art. III. Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2016/1065 a Consiliului din 27 iunie 2016 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește tratamentul aplicat cupoanelor valorice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L177/01.07.2016 și art. 1 din Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/EC și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L348/29.12.2017.</p> <p>Art. IV Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2019.</p>		Nu este necesară transpunerea, întrucât instituie sarcini de transpunere, respectiv de raportare de către statele membre.
Articolul 3 din Directiva	Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în				Nu este necesară

2016/1665	<i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</i>				transpunerea.
Articolul 4 din Directiva 2016/1665	Prezenta directivă se adresează statelor membre.				Nu este necesară transpunerea.